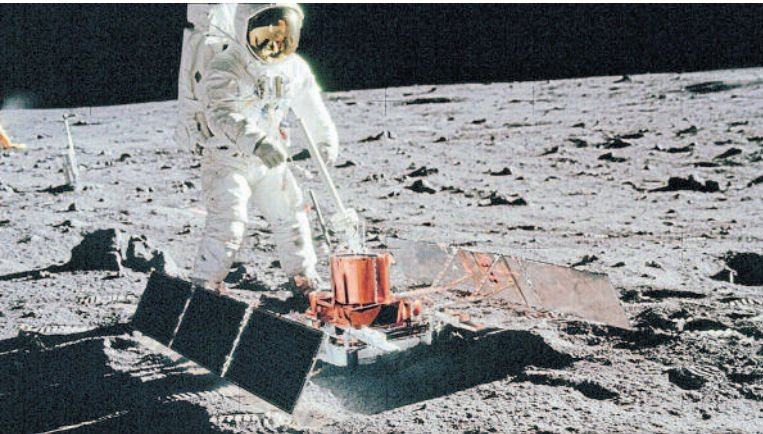

ಕನಡಿ ಸ್ಪೇಸ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಿಂದ ಉಡಾವಣೆಗೊಂಡ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಪೊಲೋ 11

ಚಂದ್ರ ಕಂಪನ ದಾಖಲಿಸಲು ಕಂಪನ ಮಾನಕದ ಸ್ಥಾಪನೆ

ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಯಾನದ ಉದ್ದೇಶ ಅದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪೊಲೋ-11ರ ಯಾತ್ರಿಗಳು ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ತಾಲೀಮು ನಡಸಲೆಂದೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಆ ಸುವರ್ಣ ಗಳಿಗೆ ಬಂತು. ಜುಲೈ 20, 1969ರಂದು ನೀಲ್ ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್, ಅವನು ಇಳಿದ 20 ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಬಘ್ ಆಲ್ಡ್ರಿನ್ ಜೊತೆಗೂಡಿದ. ಮನುಕುಲ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ ಕ್ಷಣ ಅದು. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ 60 ದಶಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೊಂದು ಇತಿಹಾಸ.

'ಈಗಲ್' ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಳಿದದ್ದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಕ್ವಿಲಿಟಿ ಎಂಬ ಜಾಗದಲ್ಲಿ. ಇಳಿಯುವಾಗಲೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಸನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಫಲಕವೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ: 'ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲರ ಶಾಂತಿ ಬಯಸಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ' ಎಂಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನುಡಿ ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಮುಂದಿನದು ಜಗತ್ತೇ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ ವಾಕ್ಯ: ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಂತು: 'That's one small step for a man, one giant leap for mankind'. ಇಳಿದಾಗ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ನಡೆದರು ಕಾಂಗರೂಗಳಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭೂಮಿಗಿಂತ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆ ಆರು ಪಟ್ಟು ಕಡಿಮೆ. ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಲ್ಡ್ರಿನ್ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಜಾಗ ಹುಡುಕಿ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪನಗಳಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಸಾಧನವೊಂದನ್ನು ನೆಟ್ಟ. ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಲೇಸರ್ ಬೆಳಕನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವಂತೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಂದನ್ನು ನೆಟ್ಟ. ಅಮೆರಿಕದ ದೃಜವನ್ನು ನೆಡಬೇಕಾದರೆ ಆಲ್ಡ್ರಿನ್‌ಗೆ ಕೈ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ದೃಜ ನೆಡುವಾಗ ಕಂಬಿ ಉರುಳಿಬಿದ್ದರೆ? ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಳುಕಿತ್ತು. ವೈಟ್‌ಹಾಸ್‌ನಿಂದ ನಿಕ್ಸನ್ ವಿಶೇಷ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿದ. ಆಲ್ಡ್ರಿನ್ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಂಡೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ. ಕಲ್ಲು ಎಗರಿಬಂತು. ಇದೂ ಕೂಡ ದಾಖಲೆಯೇ. ಒಟ್ಟು 382 ಕಿಲೋ ಕಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು.

ಈ ಯಾನ ಮುಂದಿನ ಆರು ಯಾನಗಳಿಗೂ ದೈರ್ಯಕೊಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿದವು. ಏಕೆಂದರೆ ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್‌ನಿಂದ ತೊಡಗಿ ಕೊನೆಯ ಯಾನವಾದ ಅಪೊಲೋ-17 ಯಾನದವರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಗಗನಯಾತ್ರಿಗಳೂ ಏರೋನಾಟಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಪಡೆದವರೇ. ಬಹುಪಾಲು ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನವನ್ನು ನಡೆಸಿದವರು. ನಾಸಾ ನೀಡಿದ ಕಠಿಣ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರು. ಇಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ: ಒಮ್ಮೆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಯಾನಗಳು ಏಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು? ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರತಿ ಚಂದ್ರಯಾನದಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ಕ್ಷಿತಿಜ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ.